

מסורת הש"ס

(א) לעיל ד, (ב) לעיל עא; לקמן קא, (א) זיל רבנא, (ד) עינינן גטס, (א) זיל רבנא, (ו) כריתות יג: שטותות כד: יבמות לב, (ו) זיל שאין, (ח) כס"א: כ"ג דלין, ט) ויעין מוס' לעיל ד: ד"ה אלא איי יוסף ומוס' עינינן, ד"ה זקן ומנא,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה קלטה אחר וכו' וכוון, כיצ ע"ל בדף ה סוף ע"א:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה והוציאו וכו' רבליעתי הוי הנחת, ע"ל יא ע"א מדי"ה לא יעבוד: בא"ד וחשיב מונח ב"ה, ע"ל דף ו ע"א מדי"ה המס:

מוסף רש"י

חובא בסוף הסכת.

מוסף תוספות

א. דהוי עיקר החיוב. מוס' הלכ"א. ב. ולא נכתבין לזורק שם. מוס' הלכ"א. ג. וא"כ לא הוי במקום ארבע. קט"ז. ד. שרצונו שיאכלנו הכלב או שירשור העיץ בכבשן. מוס' לעיל ד: ה. דהוה ליה ליתני ואם הוציאו חייב. מוס' יבמות לה. ו. תימא ולר' מאיר מה ענין אכילה אצל שאר חטאות דלא אתו בהדי הדדי דבשרא חטאות מחייב בהנאת גידו ובשבת בעינן הנחה בתוך מעיו, נדמנו כן היה יכול לומר: אם עכבר מלאכה בשבת חייב. מוס' יבמות לה. הילכך נראה לפרש נדבכא. מוס' הלכ"א. וא"ת מה שייך זה לענין אכילה דלא אתו בהדי הדדי דהויב אכילה מנחת גידו ואהוצאה לא מחייב עד עד דנייה גופו ודנתה בעינן, וי"ל דאכילתו זו הנחתו וכו' וא"ת מ"מ לא אתו בהדי הדדי דהויב אכילה חל בבית הבליעה. חיוב הוצאה לא חל עד דנחת במסוי וי"ל. גטמ"ק על הגליון נכתמות זו. גטס מוס' חלות. א. והוציא דיו לכתוב ב' אחריות ודבר כשהוא מחלף חייב. מוס' לעיל יא. ו. והבא נמי בליעתו זו היא הנחתן. מוס' הלכ"א. ו. לא הוי פיו מקום פטור דכיון דהוי ברשות הרבים. מוס' הלכ"א. י. ולא בטל לגבי רשות הרבים. מוס' הלכ"א. [ועי' הלכ"א].

רבינו חננאל

הזורק ונוכר לאחר שיצאת מידו שהיה שבת, קלטה אחר או קלטה כלב או שנשרפה פטור כו', נמצא דמיתניא אינו חייב [חטאת] עד שתהיה מתחילה המלאכה עד שתשלם חטאתו בשוגג. אבל אם היתה לו ידיעה אחר שגגה קודם תשלום המלאכה, [ונשלמה] בדיעה פטור, כרתנו עד [שתהא] תחילתן וסופן שגגה. ודייקנין מרישא דמיתניא דקתני הזורק ונוכר לאחר שיצאת מידו, קלטה אחר פטור וכן אם קלטה כלב וכן אם שנשרפה פטור, טעמא משום פטור משום דלא נעשת מחשבתה הא אם נחה במקום שהיה מחשבתו בעת שזרקתה, חייב ואצ"ע שנוכר לאחר שיצאת מידו, הנה היתה לו ידיעה אחר שגגה וחייב. ופריך רב כהנא סיפא דקתני עד שתהא תחילתן וסופן שגגה אתאן ללכתא ומתנא. פי' קנה קשור חטא

אדוק שכשיזנקנו לא יאבד אלא מושך בחוט והוא נמשך אחריו, כי האי גונא בעינן תחילה וסוף שגגה שאצ"ע שזרקו כיון שנוכר קודם שינח יכול להחזירו. אבל כגון אבן שכיון שיצאה מידו אינו יכול להחזירה אצ"ע שנחה אחר וזכרתו חייב. ודחינן לכתא ומתנא איגודו בידו וכל [ש]איגודו בידו אינה זריקה. ופריך רב כהנא כגון שזרק זה הקנה לעשות חבורה, וקמ"ל עד שתעשה חבורה נמשכת שגגה. ונחה טעם זה. ופריך רבה כי בעינן תחילה וסוף שגגה במעביר אבל בזורק לא, וירשא דהא מתנינן בזורק. ואקשין עליה והא כי קתני זה תכליל כל חייבי חטאות כו' אזריקה הוא דקתני. ונחזה דרבה. ופריך רבא מתנינן תרתי קתני, זהא הזורק ונוכר לאחר שיצאת מידו אצ"ע שנחה במקום מחשבתו פטור, וזהא אם לא נוכר וקלטה אחר או כלב או שנשרפה פטור דלא תאובדידא מחשבתו. והא (דרבה) [נדרבא] והא דרבא אשי נמי לא אפריכו, מיהו רב אשי דייק הכי כיון דמתנינן כוליה לענין שוגג היא, דבבא דירשא קתני ונוכר, ונמציתנא נמי הזורק לעשות חבורה ונוכר, ובסיפא כולל זה הכלל כל חייבי חטאות כו'. הילכך מתנינן כוליה בשוגג היה ולא לענין נחה היה, אלא חסורי מחסרה והכי קתני הזורק ונוכר לאחר שיצאת מידו וקלטה אחר או כלב או שנשרפה פטור, והא חייב, אימתי בזמן שחזר ושבת אבל לא חזר ושבת פטור שכל חייבי חטאות אין חייבין עד שתהא תחילתן וסופן שגגה. **פולמוס** דרבה ורבא בשתי אמות בשוגג וכו' אמות במיד וכו' אמות [בשוגג]. ולא אפירשא פטור דלא תאובדידא [ואן] כמעביר היא. ודברי הכל [לאן] כפולגותא דרבנן גמליאל וחכמי פלגי, דתנן הכותב ב' אחריות ב' העלימות אחת בשחרית ואחת בין הערביים, רבנן גמליאל מחייב וחכמים פטורין, דאילו התם כתב אות אחת חצי שיעור בהעלם אחד ונדעל לו שהיה שבת

הזורק פרק אחד עשר שבת

בתנ"י **הזורק**. **בשוגג**. **ונוכר**. שהוא **שבת**. **מאחר שיצא**. האנן מידו וקודם שנתנו: **קלטה אחר**. קס"ד לאחר שזוכר זה קלטה אחר הוו להו שנים שעשאוה וכגון (א) שנעקר ממקומו וקבל או שקלטה כלב צפיו דלא הויא הנחה דבעינן מקום ד' פטור: **גב' ופרכינן** הא

נחה. לסוף ד' צרה"ר חייב ואע"ג

דזוכר בין עקירה להנחה והא קתני

סיפא זה הכלל כו': **סיפא**. דקתני

עד שתהא תחלתן וסופן שגגה:

אסאן לנכסא ומינסא. לכתא עץ קטן

שכפוף ראשו ולרדן לחמורים נושאים

דרדורים של יין שמתנין אותו זשני

עקלים שהדרדורים תלוין בהן משני

ידי החמור ומנכזרים זו הדרדורים

שיחזיק זה את זה: **ומנסא**. חבל.

כלומר לא מיתקומא סיפא אלא בזורק

לכתא הקשור בחבל קטן דכרכו ואוחזו

החבל צידו וכשזוכר היה צידו לאחוז

הסבל ולעכז זריקת הלכתא שלא נתנו

הלכך תחילתו שוגג וסופו מזיד ופטור

אבל זרק זרור וספך שכשזוכר אין

צידו לעכזו כוליה שוגג הוא וזוכר

דקתני צרישא אשמעינן רבותא דלא

על גב דזוכר לא מיפטור מחטאת

אא"כ קלטה אחר או כלב: **ופרכינן**

לכסא ומנסא אוגדו צידו. ואפילו

כוליה מילתא שוגג לא מחייב דאין

כאן זריקה: **כגון שנכנינן לעשות**

חזורה. בתחלתו בשגגת שבת וזוכר

עד שלא נעשית החזורה ולעולם

בלכתא ומיתנא וכוון שנכנינן לעשות

חזורה כו' דהאי משום זכירה הוא

דמיפטור שהיה צידו להחזיר מנלא

סופו זדון הא לא נוכר חייב ואע"ג

דלגדו צידו דמחזיק לא משום זריקה

הוא אלא משום חזורה: **הא כהדיא**

קסני לה. צמחתינן זה הכלל ע"כ

למילתא אחריתי אמא: **אלא אמר**

רבא. זה הכלל למעביר ארבע אמות

צרה"ר וזוכר קודם שהעבירו ד' אמות

אחא שהיה צידו לעמוד צמקוס שזוכר

אבל זורק לא מיפטור צזכירה: **והא**

כי קסני זה הכלל אזריקה סני לה.

דאיירי לעיל מנייה בזורק לעשות

חזורה ואי סתם זורק לא מיפטור

צזכירה הכי ממני גבי זה הכלל:

אלא אמר רבא. רישא מילי מילי

קתני לה ותרמי קתני הזורק וזוכר

אי נמי לא נוכר וקלטה אחר כו' והדר

תני כללא לאחוי מעביר: **חסורי**

מחסרה וכו'. ולעולם חדא קתני:

שחזר ושבת. קודם שמתנו דהוה ליה

תחילתו וסופו שגגה ואשמעינן זוכר

דנתנ זה לרבותא דלע"ג דהוא

ידיעה צינתיים מייחייב דאין ידיעה

לחצי שיעור דהיינו (א) קאיין צידו להחזיר:

ה"ג של חייבי טעווס כו': **איסתר**

צ' אמוס בשוגג צ' אמוס צמזוי צ'

אמוס בשוגג רבה אמר פטור רבא

בתנ"י הזורק פרק אחד עשר שבת

סיפא אתאן אצבכתא ומיתנא. אכל רישא מיירי צלא לכתא ומיתנא

וה"ה אפילו צלא זוכר פטור כיון שקלטה כלב או נשרפה

והא דנקט זוכר לאשמעינן דאפילו צזוכר דוקא קלטה כלב או נשרפה

פטור משום דלא נחה הא נחה חייב: **אצא אמר רבא במעביר**.

וההוא דחזורה איירי צלכתא ומיתנא

ואין ר"י יודע למה הוזכר להשמיענו

ההיא דחזורה מה לי חזורה מה לי

מעביר וכן לרבא דקאמר תרמי קתני

אמאי תנא ההיא דחזורה כיון דנתנא

דמ"ש: **רב אשי אמר חסורי**

מחסרה כו'. אין זה ממש חסורי

מחסרה דמשנה כמו שהיה שנויה יש

לפרש כן אלא כדי לפרשה קלמר

צלשון חסורי מחסרה:

ובבמאי אי בזורק שוגג הוא. אע"ג

דכי גמר שעשוריה צמזוי:

גמר מ"מ כיון דצמחילת זריקה"ה הוי

שוגג ואין יכול להחזירה וצהנחה נמי

שוגג הוא חשיב כאלו מתחלה ועד

סוף הויא חדא שגגה:

אמר רבא זרק בפי כלב. ל"ג

ונחה צפי כלב דנחה משמע

מעצמא^ה כדא"ר יוחנן צפ"ק (לעיל דף

ה.) זרק חפץ ונח לתוך ידו של צדיו

חייב ומסיק דקמ"ל אף על גב דלא

אחשביה לדידא^ה והכא מסיק דקא מכיון

ומחשבתו משיא ליה מקום^א (ט):

רבי מאיר אומר אם היתה שבת

והוציאו בפיו כו'. פי' קנזוטוס

דלהכי נקט אס היתה שבת^ה דמשום

יוה"כ לא מייחייב דאין עירוב והוא

ליוה"כ ולא הויא מסקנה הכי צפרק

אמרו לו (כריתות דף ד.) דלמדו דברי

רפרס שהיה מפרש כן ומסיק דנקט

שבת כדי להרבות צחטאות ולחייבו

אף משום שבת [ויוה"כ]:

והוציאו בפיו חייב. יכולתו

צהדי הדדי קא אמו

°דצליעתו הויא הנחה אצ"פ שמהלך

כדאמרין (לעיל דף ה.) [ומיתני זו

היא הנחתן] ואע"ג דפיו למעלה מ'ו

ואינו רחצ ד"ט צטל הוא אגב רה"ר

ולא דמי לצוכיאר ציריעה דלמר

צריש פרכין (לעיל דף ט:.) דצמקוס

פטור קא אויל דהתם מקום קציעות

הוה טפי^ו דומי לטרסקל דלמר צפ"ק

(דף ה.) דלנמטה מ'י הוי רה"ר והכא

אפילו למעלה מ'י צטל אגב רשות

הרצים ועוד דמעביר למעלה מ'י

כלמטה ו^אחשיב מונח צרשות הרצים:

הדרן עלך הזורק

הבא נמי כיון דקא מיכשבתו משיא ליה מקום:

הדרן עלך הזורק

הבא נמי כיון דקא מיכשבתו משיא ליה מקום:

הדרן עלך הזורק

הבא נמי כיון דקא מיכשבתו משיא ליה מקום:

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק

הדרן עלך הזורק